

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 67.

Vydána dne 23. prosince 1950.

Cena Kčs 2.—.

OBSAH:

(160.—164.) 160. Nařízení o úpravě všeobecných celních sazeb na dovoz zboží. — 161. Nařízení o některých přesunech působnosti v oboru vojenské správy. — 162. Nařízení, kterým se stanoví poplatky za státní arbitráž. — 163. Nařízení, kterým se vymezují tuzemská pojištění pojišťoven se sídlem v cizině a tuzemská pojištění s plněními znějícími na říšské marky. 164. Vyhláška o plnění peněžitých závazků z tuzemských pojištění sjednaných v československých korunách, které byly přepočteny na říšské marky.

160.

Vládní nařízení

ze dne 12. prosince 1950

o úpravě všeobecných celních sazeb na dovoz zboží.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona č. 292/1948 Sb., o úpravě celního sazebníku y době přechodné:

§ 1.

Celní sazebník se mění a doplňuje takto:

1. Sazební číslo 22 zní:

za 100 kg

„22. Tabák surový a tabákové výrobky:

a) tabák surový	5.000.—
b) tabákové výrobky:	
1. tabák kuřlavý:	
a) řezaný v prouzcích nebo listcích v šířce nebo průměru do 1.5 mm	15.000.—
b) ostatní	8.000.—
2. tabák šňupavý a žvýkací	8.000.—
3. doutníky	12.000.—
4. cigarety	15.000.—
5. tabákový prach	50.—
6. tabákový výtažek	5.000.—

P o z n á m k a. Tabákový výtažek, dovážený pro potřebu zemědělskou, na osvědčení ministerstva zemědělství

2.800.—.

2. V poznámce 2 ke třídě XXI se vkládají za slova „parafinový olej saz. čís. 177 a 178“ slova „olej z hnědouhelného dehtu saz. čís. 178“.

3. Za saz. pol. 409a) se vkládá tato poznámka:

„P o z n á m k a. Mikanitový papír, od 1. ledna 1951 do 31. prosince 1951

100.—.

4. Za saz. pol. 599k)2 se vkládá tato poznámka:
„P o z n á m k a. Dusitan sodný, od 1. ledna 1951 do 31. prosince 1951

za 100 kg
50.—“.

5. Za saz. pol. 600a)1 se vkládá tato poznámka:
„P o z n á m k a. Citran a vinan vápenatý, od 1. ledna 1951 do 31. prosince 1951

50.—“.

6. Slova „do 31. prosince 1950“ se nahrazují slovy „do 31. prosince 1951“ u těchto sazebních poznámek: u poznámky k saz. čís. 14, u poznámky k saz. čís. 44, u poznámky k saz. pol. 62b)2, u poznámky k saz. pol. 109b)1, u poznámky 2 ke třídě XXI, u poznámky k saz. pol. 250a)1, u poznámky k saz. čís. 250, u poznámek 3 a 4 [odst. a) i b)] k saz. čís. 284, u poznámky k saz. čís. 287, u poznámky 2 k saz. pol. 290a), u poznámky k saz. pol. 292a), u poznámky 2 k saz. čís. 294, u poznámky 1 a 2 k saz. pol. 296a)3β), u poznámky k saz. čís. 318, u poznámky k saz. pol. 413a), u poznámky k saz. čís. 418, u poznámky k saz. pol. 420a), u poznámky k saz. čís. 443, u poznámky k saz. čís. 483 a 484, u poznámky k saz. čís. 491, 496 a 500, u poznámky k saz. pol. 520b), u poznámky k saz. čís. 517 a 520, u poznámky k saz. pol. 540a), u poznámky k saz. pol. 597a)1, u poznámky 1 k saz. pol. 597e), u poznámky k saz. pol. 598d)2, u poznámky k saz. pol. 599o)2, u poznámky k saz. pol. 600l), u poznámky k saz. pol. 602f), u poznámky k saz. pol. 604i), u poznámky k saz. čís. 621, u poznámky k saz. pol. 622a), u poznámky k saz. pol. 623a), u poznámky 2 k saz. čís. 624, u poznámky k saz. čís. 630, u poznámky k saz. čís. 644 a u poznámky k saz. pol. 646a).

§ 2.

Na dobu od 1. ledna do 30. června 1951 se zrušují cla na dovoz zboží patřícího do těchto sazebních čísel (položek):

1. Kakaové boby a slupky.
- P o z n á m k a 1 za saz. čís. 9. Sušené fiky ve věncích nebo jinak balené, k výrobě kávových náhražek, na dovolovací list.
13. Citrony, cedráty a pomeranče, naložené ve slané vodě; nezralé drobné pomeranče; kůra pomerančová, cedrátová a citronová, též mletá nebo naložená ve slané vodě.
21. Melasa.
- 22a). Tabák surový.
- P o z n á m k a za saz. čís. 22. Tabákový výtažek pro potřebu zemědělskou.
- 23 až 29. Obilí.
- 31 až 34. Luštěniny; mouka a mlýnské výrobky; rýže.
- 35 až 39. Ovoce.
40. Brambory, řepa.
43. Zelenina výslovně nejmenovaná, čerstvá.
- 45 až 52. Semena.
- 63 až 70. Dobytek jatečný a tažný.
- 73, 74, 75b). Jiná zvířata.
78. Mléko a smetana.

79. Vejce drůbeží, též žloutek a bílek, tekutý.
- 88 až 97, 99 až 101. Tučky, vyšší mastné kyseliny a pod.
- 102 až 106. Mastné oleje.
- 117 až 119, 122, 125 až 128, 130 až 132. Potravin.
134. Dříví stavební a užitkové; korek.
- 141b). Umělé suroviny řezbářské a soustružnické výslovně nejmenované, dále neopracované.
- 145b). Sádra pálená.
- 146b). Bílá křída, těživec, mleté, plavené.
- 147b). Smírek zrněný, mletý, plavený.
- 148b), c) i poznámka. Barevné hlinky.
162. Orseille, persio; indigo; košenila (červen noplavový); výtažek ze dřeva kaštanového; výtažek ze dřeva kvebrachového, výtažky tríslové výslovně nejmenované.
163. Výtažky barvířské výslovně nejmenované.
- 183 až 187. Bavlněná příze.
- 204a), b), c). Příze lněná (ze lněného vlákna nebo ze lněné koudele); příze ramiová (z čínské kopřivy).
- P o z n á m k a k saz. čís. 204, 205 a 206. Příze na vázání snopů, v klubku nebo na vijáku.

- 242 až 244. Hedvábí.
306. Kaučukové těsto.
312. Zboží z měkkého kaučuku výslovně nejmenované, též spojené s obyčejnými nebo jemnými hmotami.
313. Tvrdá guma (tvrdosti rohu nebo kůže) v deskách, tyčích a trubkách, též leštěná, avšak dále neopracovaná.
320. Technické potřeby.
- 328 až 337 i poznámka 1 za saz. čís. 337. Kůže.
- 351a) 1. Dýhy i desky ze sklížených dých, nevykládané, surové.
381. Optické sklo surové, v čočky nevybroušené, v kusech, v tabulích nebo jako čočky, lité, lisované nebo řezané, též přibroušené, bílé nebo barevné.
423. Isolační a montovací předměty pro elektrotechnické účely, nespojené s jinými hmotami.
- 428a), 429 až 435. Železo a železné polotovary.
470. Pružinová ocel (ocel zploštěná na pásy ve svazcích nebo v kotoučích, kalená), též leštěná.
- 488: a) olovo, též slitiny olova s antimonem, arsenem, cínem nebo zinkem
c) zinek, též slitiny zinku s olovem nebo cínem.
489. Řezané desky (planches), t. j. desky řezané z balvanů surových kovů nebo kovových slitin k přímému zpracování válcováním nebo tažením.
546. Elektrické uhlíky.
- 597: Poznámka 2 k e). Kysličník hlinitý dovážený k výrobě umělého korundu, na zvláštní povolení, za podmínek stanovených nařízením.
g) zinková běloba (kysličník zinečnatý bílý); zinková šed' (nečistý kysličník zinečnatý šedý)
h) kysličník ciničitý, umělý (cínový popel)
i) popel olověný
q) peroxyd vodíku.
- 598c) 1. Kyselina sírová nedýmavá.
- 599: a) 1. ledek sodný (přírodní [čilský] i umělý), nečištěný
b) síran sodný
ex e) vodní sklo, pevné
f) 1. soda kalcinovaná (žíhaná)
g) 2. síran amonný
m) 1. chroman draselný i sodný (žlutý) a dvojjchroman draselný i sodný (červený)
ex o) 2. chlorečnan draselný a sodný.
- 600: d) spodium (kostní uhlí)
g) i poznámka: běloba na lesk, běloba barytová (umělý síran barnatý); síran hořečnatý (hořká sůl)
m) dusíkaté vápno
n) ledek vápenatý.
- 601d) 2. síran nikelnatý a nikelnato-amonný.
- 604: a) glycerin surový
b) glycerin čištěný, t. j. vodojasný nebo zbarvený, bez popelu
f) 1. formaldehyd.
610. Želatina (čištěná, sušená klišovatina původu živočišného i rostlinného), též na prach utlučená a želatinové zboží.
611. Kliš všech druhů, též vyzina (vyzí klí).
- 612 i poznámka 2. Albumin a ostatní bílkoviny výslovně nejmenované; kasein.
613. Škrob (také škrobová moučka).
- 614a). Lepek.
617. Fosfáty rozložené kyselinami (superfosfáty).
- 619 i poznámka 1 až 3. Kolodium; chloroform; alkohol methylnatý (methanol, dřevný líh); alkoholy propylnaté, butylnaté, amylnaté; přiboudlina; aceton; sehnaná kyselina octová.
- 620b) i poznámka: ethery (vyjma ether ethylnatý), estery.
- 622d) i poznámky 1 až 3. Pomocné látky a výrobky chemické, výslovně nejmenované, ostatní.
- 625a). sirné černi; barvy antrachinonové, mimo kypové; barvy azové.
- 626a) i 626b) 2. Barvy výslovně nejmenované, jiné než ultramarín modrý.
- 630II). prostředky proti škodlivým činitelům výroby rostlinné.
- 652a). moučka kostní.
- 653a). tuhé zbytky po výrobě mastných olejů, též mleté.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1951; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

161.**Vládní nařízení****ze dne 12. prosince 1950****o některých přesunech působnosti v oboru vojenské správy.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 odst. 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů:

Oddíl 1.

Přesun působnosti v oboru náhrad za osobní úkony a při věcných plněních podle zákona o obraně státu.

§ 1.

(1) Komise, uvedené v § 155 zákona č. 131/1936 Sb., o obraně státu (dále jen „komise“), se zrušují.

(2) O náhradách za osobní úkony a o náhradách při věcných plněních, o nichž dosud rozhodovaly komise, rozhodují v první stolici okresní národní výbory.

(3) Vrchní dohled ve věcech uvedených v odstavci 2 přechází s ministerstva národní obrany na ministerstvo vnitra.

§ 2.

O dosud nevyřízených odvoláních z rozhodnutí komisí zřízených u okresních národních výborů rozhoduje krajský národní výbor a o dosud nevyřízených odvoláních z rozhodnutí komisí zřízených u krajských národních výborů ministerstvo vnitra.

§ 3.

Senáty uvedené v §§ 19 až 21 zák. č. 131/1936 Sb. se zrušují.

Oddíl 2.

Změna příslušnosti k vydání výpisů z vojenských matrik.

§ 4.

Výpisy z vojenských matrik (§ 26 odst. 3 zákona č. 268/1949 Sb., o matrikách) vydává od 11. srpna 1950 ústřední národní výbor hlavního města Prahy.

Oddíl 3.

**Ustanovení společná
a závěrečná.**

§ 5.

Zrušují se ustanovení odporující tomuto nařízení, zejména ustanovení části II vládního nařízení č. 175/1947 Sb., o náhradách za osobní úkony a věcná plnění, jakož i položka č. 10 přílohy A a položka č. 19 přílohy C k vládnímu nařízení č. 305/1948 Sb., o některých přesunech působnosti ve veřejné správě.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě s ministrem národní obrany a ostatními zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

162.**Nařízení ministra financí****ze dne 16. listopadu 1950,****kterým se stanoví poplatky za státní arbitráž.**

Ministr financí nařizuje v dohodě s ministrem-předsedou státního úřadu plánovacího podle § 31 odst. 3 zákona č. 99/1950 Sb., o hospodářských smlouvách a státní arbitráži (dále jen „zákon“):

§ 1.

Sazba.

Za jednání orgánů státní arbitráže (arbitrážních komisí) se vybírají tyto poplatky:

1. Za jednání o neshodách, které vznikly při uzavírání hospodářských smluv o jejich obsahu a náležitostech (předsmluvní spory), nebo za jednání o majetkových sporech, jejichž předmět nelze ocenit, u

- a) ústřední komise (slovenské komise) a resortní komise (oblastní komise) 6.000.— Kčs
- b) krajské komise 3.000.— Kčs.

2. Za jednání o ostatních majetkových sporech z hodnoty předmětu

	do 1 milionu Kčs	2 %,
	z dalších 4 milionů Kčs	0.5 %,
	„ 10 „	Kčs 0.3 %,
	„ 15 „	Kčs 0.2 %,
	„ 30 „	Kčs 0.1 %,
	z dalších částek přes 60 „	Kčs 0.05 %,
nejvýše však 400.000 Kčs.		

§ 2.

Poplatník.

(1) Poplatek je povinna zaplatit strana, která neměla ve sporu úspěch. Arbitrážní komise vysloví v nálezů nebo usnesení, kdo je povinen zaplatit poplatek; při tom může placení poplatku uložit také oběma stranám poměrnými částkami podle míry, kterou nebyl uznán jejich arbitrážní návrh.

(2) Arbitrážní komise může uložit zaplacení poplatku i straně, která měla ve sporu úspěch proto, že arbitrážní komise použila svého práva pozměnit právní poměr, z něhož spor vznikl (§ 22 odst. 2 zákona).

(3) Skončí-li arbitrážní řízení smírem, je povinna každá strana zaplatit polovinu poplatku.

§ 3.

Hodnota předmětu sporu.

(1) Hodnotu předmětu sporu, z níž se poplatek vypočítává, určí arbitrážní komise v arbitrážním nálezů nebo usnesení, při čemž přihlédně k údajům stran a k výsledku řízení.

(2) Rozhodne-li arbitrážní komise o části předmětu sporu, určí v nálezů hodnotu této části.

(3) Základ poplatku se zaokrouhluje dolů na číslo dělitelné stem; poplatek se zaokrouhlí dolů na celé Kčs.

§ 4.

Splatnost a způsob placení.

(1) Poplatek je splatný do 15 dnů ode dne, kterého bylo doručeno písemné vyhotovení nálezů nebo usnesení, nebo ve stejné lhůtě ode dne schválení smíru arbitrážní komisí. Nezaplátí-li strana poplatek v této lhůtě, zvýší se poplatek o pět procent.

(2) Poplatky se platí hotově vplacním listem Státní banky nebo převodem z účtu poplat-

níkova (§ 2) na šekový účet úřadu, u něhož je zřízena příslušná arbitrážní komise. Jde-li o řízení u krajské arbitrážní komise, platí se poplatek na šekový účet finančního referátu jednotného (ústředního) národního výboru, v jehož obvodu je sídlo příslušné komise.

(3) Poplatky za státní arbitráž plynou do státní pokladny.

§ 5.

Promlčení.

Právo opravit v neprospěch strany poplatek stanovený rozhodnutím arbitrážní komise a právo vymáhati poplatek se promlčuje uplynutím tří let, počítaných od počátku kalendářního roku následujícího po roce, v němž uplynul poslední den lhůty stanovené pro zaplacení poplatku (§ 4).

§ 6.

Osvobození nového projednání.

(1) Bylo-li rozhodnutí příslušné komise zrušeno (§ 26 zákona) a věc přikázána k novému projednání, poplatek za nové projednání se nevybere.

(2) Jestliže při novém projednání podlehlá strana, která při prvním projednání měla úspěch, uloží jí arbitrážní komise, aby nahradila druhé straně zaplacený poplatek.

§ 7.

Snížení nebo prominutí.

Na doporučení ústřední nebo ressortní (slovenské nebo oblastní) arbitrážní komise může ministerstvo financí v dohodě s příslušným ministerstvem poplatky snížit nebo prominout; na doporučení krajské arbitrážní komise může poplatky snížit nebo prominout krajský národní výbor.

§ 8.

Vrácení.

Bylo-li na poplatek zaplacen více než je tímto nařízením stanoveno, vrátí se přeplatek straně; částky do 100 Kčs se však nevracejí. Nárok na vrácení zaniká po jednom roce od zaplacení.

§ 9.

Vymáhání.

Nezaplátí-li poplatník poplatek ve lhůtě stanovené v § 4 odst. 1, oznámí to komise přísluš-

němu ministerstvu (pověřenectvu); jinak se nezaplacený poplatek vymáhá soudní nebo správní exekucí.

§ 10.

Přechodné ustanovení.

Poplatky podle § 1 se neplatí za arbitrážní řízení provedené ve sporech, které postoupí soudy z úřední moci podle ustanovení § 35 zákona příslušné arbitrážní komisi.

§ 11.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. října 1950.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

163.

Nařízení ministra financí

ze dne 22. listopadu 1950,

kterým se vymezují tuzemská pojištění pojišťoven se sídlem v cizině a tuzemská pojištění s plněními znějícími na říšské marky.

Ministr financí nařizuje podle § 5 odst. 1 a § 12 odst. 1 zákona č. 95/1950 Sb., kterým se upravují některé poměry v pojišťovnictví:

Oddíl I.

Tuzemská pojištění pojišťoven se sídlem v cizině.

§ 1.

(1) Pojištění, ze kterého je jako pojistitel zavázána pojišťovna se sídlem v cizině, nebo pohledávka z takového pojištění se považují za tuzemské ve smyslu § 5 odst. 1 zák. č. 95/1950 Sb., jestliže

a) při sjednání pojištění měl pojistník bydliště (sídlo) na území Československé re-

publiky a pojišťovna, se kterou bylo pojištění sjednáno, provozovala činnost na uvedeném území a

b) dne 1. srpna 1950 měli na území Československé republiky bydliště (sídlo) buď pojistník, bylo-li pojištění uvedeného dne ještě v platnosti, nebo osoba, které náleží pohledávka,

a jestliže kromě toho jsou splněny podmínky § 2.

(2) Provozováním činnosti na území Československé republiky [odstavec 1 písm. a)] se rozumí též, sjednala-li v době nesvobody pojišťovna mající sídlo v cizině pojištění podle předpisů okupační moci s osobami majícími bydliště (sídlo) v obsazeném území.

§ 2.

(1) Pojištění majetkové nebo pohledávka z něho se považují za tuzemské, jestliže pojištěná věc nebo pojištěný zdroj nebezpečí byly na území Československé republiky při sjednání pojištění. Jestliže však bylo pojištění v platnosti ještě dne 1. srpna 1950, považuje se za tuzemské jen za další podmínky, že pojištěná věc nebo pojištěný zdroj nebezpečí byly na území Československé republiky také dne 1. srpna 1950.

(2) Za tuzemská se nepovažují pojištění majetková a pojištění úrazová, která zanikla podle § 6 odst. 2 zák. č. 95/1950 Sb.

§ 3.

V práva a závazky z pojištění, která se považují za tuzemská podle ustanovení §§ 1 a 2, vstoupí na příkaz ministra financí Československá pojišťovna, národní podnik. Tato pojišťovna však nevstoupí v závazky pojišťoven se sídlem v cizině, jestliže oprávněným je Fond národní obnovy podle konfiskačních předpisů nebo Likvidační fond měnový proto, že životní pojištění (pohledávky z životních pojištění) nebyla přihlášena podle dekretu presidenta republiky č. 95/1945 Sb., o přihlášení vkladů a jiných peněžních pohledávek u peněžních ústavů, jakož i životních pojištění a cenných papírů, nebo proto, že nárok propadl podle § 76 odst. 5 zákona č. 134/1946 Sb., o dávce z majetkového přírůstku a o dávce z majetku, ve znění zákona č. 68/1949 Sb.

Oddíl II.

**Tuzemská pojištění s plněními
znějícími na říšské marky.**

§ 4.

Pojištění s plněními znějícími na říšské marky, ze kterého je jako pojistitel zavázána pojišťovna se sídlem v cizině, se považuje za tuzemské ve smyslu § 12 odst. 1 zák. č. 95/1950 Sb., je-li tuzemským pojištěním ve smyslu ustanovení oddílu I. Za stejných podmínek se považuje za tuzemskou pohledávka znějící na říšské marky z pojištění, ze kterého je (byla) jako pojistitel zavázána pojišťovna se sídlem v cizině.

§ 5.

Pojištění s plněními znějícími na říšské marky, ze kterého je jako pojistitel zavázána československá pojišťovna, národní podnik, nebo znárodněný ústav pojišťovací se sídlem v tuzemsku, jakož i pohledávka z takového pojištění, se považují za tuzemské ve smyslu § 12 odst. 1 zák. č. 95/1950 Sb., jestliže

1. pojistník nebo osoba, které náleží pohledávka, měli bydliště na území československé republiky dne 1. srpna 1950 a nárok z pojištění nebyl konfiskován, ani nepřešel na stát, ani nepropadl ve prospěch státu podle předpisů uvedených pod č. 2 nebo
2. nárok z pojištění byl konfiskován nebo přešel na stát nebo propadl v jeho prospěch (dekret presidenta republiky č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, ve znění zákona č. 84/1949 Sb., § 11 dekr. č. 95/1945 Sb., § 76, odst. 5 zák. č. 134/1946 Sb. ve znění zákona č. 68/1949 Sb., § 7 odst. 3 zákona č. 128/1946 Sb., o neplatnosti některých majetkově-právních jednání z doby nesvobody a o nárocích z této neplatnosti a z jiných zásahů do majetku vcházejících).

§ 6.

Peněžité závazky znějící na říšské marky z pojištění, která se považují za tuzemská podle §§ 4 a 5, se plní počínajíc dnem 1. srpna 1945 v československých korunách v poměru 1 říšská marka = 10 československých korun s výjimkou závazků z tuzemských pojištění sjednaných v československých korunách, které byly přepočteny na říšské marky v poměru 1 československá koruna = 12 říšských feniků; plnění peněžitých závazků z těchto pojištění se stanoví zvláštním předpisem.

Oddíl III.

**Ustanovení společná
a závěrečná.**

§ 7.

Nenáležela-li ve dny rozhodné podle tohoto nařízení majetková práva z životního pojištění pojistníkovi proto, že byla převedena na osobou jinou, vztahují se podmínky stanovené tímto nařízením pro pojistníka na tuto jinou osobu.

§ 8.

Ministerstvo financí může k zamezení tvrdosti v jednotlivých případech rozhodnouti, že pojištění, ze kterého je jako pojistitel zavázána pojišťovna se sídlem v cizině, nebo pojištění s plněními znějícími na říšské marky se považují za tuzemská, i když nesplňují všechny podmínky oddílu I. a II.

§ 9.

Nedotčeny zůstávají předpisy o tom, že se pojistitelovo plnění převádí na vázaný vklad.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

164.

**Vyhláška ministra financí
ze dne 22. listopadu 1950**

o plnění peněžitých závazků z tuzemských pojištění sjednaných v československých korunách, které byly přepočteny na říšské marky.

Ministr financí vyhláší podle § 12 odst. 2 zákona č. 95/1950 Sb., kterým se upravují některé poměry v pojišťovnictví:

§ 1.

Peněžité závazky z tuzemských pojištění sjednaných přede dnem 10. října 1938 v československých korunách, které byly podle předpisů

okupační moci přeměněny na závazky v říšských markách v poměru 1 československá koruna = 12 říšských feniků, se plní počínajíc dnem 1. srpna 1945 v československých korunách v poměru 1 říšská marka = 10 československých korun. U životních pojištění s výjimkou dočasných pojištění na úmrtí se však zvýšení pojistitelova závazku následkem dvojího měnového přepočtu zcela nebo zčásti odstraňuje způsobem uvedeným v § 2.

§ 2.

Snížení podle § 1 věty druhé se rovná šestině pojistitelova plnění násobené poměrem úhrnu pojistného splatného do 10. října 1938 k úhrnu pojistného zaplaceného za trvání pojistné smlouvy. Pojistné splatné v říšských markách se při tom přepočítává v poměru 1 říšská marka = 10 československých korun.

§ 3.

Za tuzemská se považují pojištění vymezená v oddílu II nařízení ministra financí č. 163/1950 Sb., kterým se vymezují tuzemská pojištění pojišťoven se sídlem v cizině a tuzemská pojištění s plněními znějícími na říšské marky.

§ 4.

Nedotčeny zůstávají předpisy o tom, že se pojistitelovo plnění převádí na vázaný vklad.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Kabeš v. r.